

младиятъ ми помощникъ — Зондерсонъ. И, въроятно, за да ме увѣри, разказа какъ двама негови по-знати били разкъсани отъ носорогъ Азъ го слушахъ съ недовѣrie, но после трѣбаше самъ да се убеда въ правотата на думитѣ му.

Жертвии, въ разказания случай отъ Зондерсонъ, станали първо една дама, а после и единъ бѣлъ колонистъ. Дамата била на пътъ съ единъ свой слуга, когато ги срѣща на единъ разяренъ носорогъ. Храбрата жена стреляла шестъ пъти върху му, но носорога успѣлъ да я разкъса. Носорогътъ, макаръ и раненъ, се скрилъ изъ гжсталака. Следъ малко по пътя идвалъ въ автомобилъ съ жена си бѣлиятъ колонистъ. Той видѣлъ носорога, слѣзълъ отъ автомобила и искалъ съ викове и размахване на дреха да го изплаши, но звѣрътъ се впусналъ и върху него. Било ужасно! Носорогътъ се хвѣрлилъ и върху този човѣкъ и, предъ очите на жена му, го разкъсаль.

Бидейки подъ това впечатление, винаги бѣхъ на щрекъ, когато се скитахъ изъ шубрацийтъ и високата трева на африканските полета.

Една сутринь, като излѣзохъ изъ палатката си, забелязахъ три носорога, които се приближаваха къмъ лагера ни. Тѣ тичаха, мушкаха се и се дразнеша. Съ тѣхъ имаше и едно малко носорогче, което скувичаше и се силеше да настигне голѣмитѣ. Носорозитѣ кривнаха и се загубиха въ гжстия храсталакъ.

Следъ закуската, жена ми, Фюрберъ, Зондерсонъ и азъ, се отправихме къмъ мястото, кѫдето бѣха изчезнали носорозитѣ. Зондерсонъ и Фюрберъ навлѣзоха въ гжсталака, за да откриятъ следи. Изведнажъ чухъ викъ, после два вистрела и други викове и пакъ вистрелъ. Грабнахме пушките и съ всички сили се затекохме къмъ страна на виковете. . . О! Ужасъ! — Зондерсонъ лежеше протегнатъ на земята. Дрехите му бѣха разкъсани и зацепани съ крѣвъ. Помислихъ че е мъртъвъ, вдигнахме го и видѣхме, че носорогътъ е разкъсалъ бедрото до самата кость. Въ лагера му дадохме първа помощь и тежко ранения можа да проговори. Нещастникътъ попадналъ на женския носорогъ, който връхлетѣлъ върху му. Той стрелялъ, но улучилъ дебелия рогъ и здравия черепъ на носорога, по който се хлъзнали куришъ-